

LA LLENGUA CATALANA NORMALITZADA A L'ENSENYAMENT?

La Llei de Normalització Lingüística, del 29 d'Abril d'enguany, de la nostra Comunitat ha estat publicada ja, després d'un llarg i lent camí. A la fi tenim Llei de Normalització Lingüística!

Ara haurem d'esperar que la seva aplicació no sia tan llarga com la seva gestació!

Fixem-nos en la data: Abril-Maig del 86. Un any just abans de les properes eleccions autonòmiques. Pot esser coincidència i pot no esser-ho. El Govern Balear ha complit, però el temps corre, els duros, els pressupostos... El Maig del 87 ens esperam aquestes justificacions per explicar al ciutadans que no s'ha pogut fer més...

Encara en tenim una altra. El Tribunal Constitucional, el mes de Juny, ha dictat sentència per la qual estima en part el recurs presentat per l'Administració de l'Estat contra la llei del Parlament de Catalunya del 18 d'Octubre del 1983 sobre Normalització Lingüística. Encara no coneixem el text de la sentència, però segons remors i notícies de diaris, podia invalidar certs articles de la nostra llei, com la de totes les referides a les altres llengües de l'Estat. Per tant la valoració que presentam té necessàriament un caràcter provisional.

Si es complís com cal, globalment, la llei pot esser una passa endavant per l'estret camí constitucional. Pel que fa referència al capítol de l'Ensenyament valoram positivament que per primera vegada es garanteix l'obligatorietat de la llengua catalana en tots els nivells, graus i modalitats no-universitaris i la incorporació progressiva de l'ensenyament en català a tots els centres. Aixímateix pel que fa referència a la Universitat es reconeix als professor i alumnes el dret a emprar la nostra llengua.

Ara bé, tots aquests aspectes s'han de dur a terme mitjançant mesures concretes:

- Adequació dels plans d'estudis.
- Establiment pel Govern Balear dels mitjans necessaris per fer realitat l'ús normal del català en l'àmbit de l'ensenyament a tots els centres.
- Mesures per part de l'Administració per fer possible el progressiu ús de la nostra llengua en tots els aspectes de la vida acadèmica.
- Elaboració dels plans d'estudis dels centres de formació del professorat.
- Obligatorietat del coneixement del català del professorat, previsió d'un reciclatge i reglamentació de l'accés, de forma que se garanteixi el coneixement de la llengua.

El desenvolupament d'aquestes mesures depèn ara de la voluntat del Govern Balear i del Central.

Aquí toparem amb certs entrebancs, immediataments. Per part del Govern Autònic els pressupostos de l'any 86 ja estan elaborats, sense preveure la publicació de la llei. Per tant, només resten cinc mesos de l'any proper per dur envant aquesta aplicació. Sense partides pressupostàries, la llei és paper banyat. El Govern Balear encara no té competències transferides en matèria d'ensenyament. Per tant bona part del desenvolupament d'aquesta normativa depèn de la bona (?) voluntat del Govern del PSOE. El recurs presentat per l'Administració Central a la Llei de Normalització Lingüística de Catalunya, que hem esmentat al començament, és una mostra de l'actitud governamental.

Mentre no hi hagi competències transferides, la Conselleria d'Educació i el Ministeri d'Educació i Ciència continuaran amb el "joc de ping-pong" que ja coneixem. Les competències són de Madrid, el M.E.C., s'oblida que dins el seu territori té una comunitat amb llengua pròpia, el Govern Balear ha d'aplicar la llei essent incompetent... I entre un i l'altre necessitem continuar amb la lluita diària si volem que aquesta llei es faci realitat.

La Federació d'Ensenyament de CC.OO. de les Illes s'ha proposat mantenir un seguiment constant de l'aplicació d'aquesta llei, i col·laborarà amb tots aquells que lluitin pel mateix objectiu.

En aquest mes de Juliol aquest sindicat va mantenir una entrevista amb el Sr. Vallibre per parlar de les mesures que el Govern Balear ha de prendre immediatament. Ens va sorprendre que el Director General de la Conselleria no sabés si la Llei està ja en vigor perquè només s'ha publicat al B.O.C.A.I.B.

i no al B.O.E., ens va decebre la manca de previsions pressupostàries del Govern, i les constants referències a les dificultats d'enteniment amb el Govern Central.

Amb tot i això, si actualment un professor vol donar la seva matèria *en* català, necessita sol·licitar un permís oficial. Mentre aquesta situació no canviï, no viurem una situació normal.

Federació d'Ensenyament de
Juliol 1986 Comissions Obreres de les Illes.

ILLUSTRE COLLEGI OFICIAL DE DOCTORS
I LLICENCIATS EN FILOSOFIA I LLETRES
I EN CIÈNCIES DE BALEARS

ALGUNES REFLEXIONS SOBRE LA LLEI DE NORMALITZACIO LINGUISTICA

Després de llegir la Llei de normalització Lingüística publicada pel Govern de la Comunitat Autònoma, s'ens ocorre fer unes petites reflexions sobre alguns dels seus punts, especialment aquells que es refereixen a l'ensenyament, que són els que més ens preocupen com a ensenyants i també perquè considerem que l'ensenyança és la base per a concienciar el poble.

Al llarg de tota l'articulació apareix sempre el català com a "llengua pròpia de les Illes Balears". A la fi el nostre Govern ha arribat a reconèixer aquesta unitat de la llengua i s'ha atrevit a assumir el seu vertader nom enlloc dels eufemismes emprats fins ara (llengua de les Balears, Mallorquí) i que es troben encara als llibres de qualificacions escolars d'alguns Centres d'ensenyança?. Si es reconeix que la llengua que es parla a les Balears és el català, què passarà, a partir d'ara, amb aquells professors que fan oposicions a l'assignatura de "Català, modalitat Balear"?

L'article 18, 1) diu que "els alumnes tenen dret a rebre l'ensenyament en la seva llengua, sigui la catalana o la castellana", un dret certament amparat per la Constitució, però es dona el cas para-

doxal, que si es volen impartir cursos en llengua catalana (fent ús d'aquest dret constitucional), s'ha de sol·licitar un permís a la Conselleria d'Educació i Cultura com a "curs experimental en català" quan tots sabem que la llengua no és un tema d'experiència sino un vehicle d'expressió. En aquest punt la nostra llengua està, una vegada més, en inferioritat de condicions respecte a la castellana, que no precisa de cap permís especial ni del rètol d'experimental.

Article 20, 2) "... l'acreditació dels coneixements del català pot no ésser exigida als alumnes que hagin obtingut la dispensa durant *qualque any...*" Basta no haver cursat un any de català durant els vuit anys que comprén l'EGB per ja no tenir l'obligació d'acreditar el coneixement de la llengua a l'hora d'obtenir el títol de Graduat Escolar?. Pel que fa referència a les exempcions (disposició adicional 4a) aquestes només poden concedir-se en cas que el temps de residència no sigui superior a tres anys. Què passarà amb aquells alumnes que passin aquí —per les circumstàncies que siguin— un quart any?. Evidentment, en un sol curs s'hauran de posar al nivell exigít dels tres anys anteriors.

Debut a la situació sociolingüística que patim, som conscients que la tasca és dura, que continuament ens trobarem en conflictes i que depen de les autoritats competents donar-los una solució justa. Es té resolt, per exemple, el cas que un reduït nombre d'alumnes exigeixi un ensenyament en castellà en front d'una majoria que l'exigeixi en català (o viceversa)?. Quins drets han d'ésser prioritaris?.

Per últim, ens preocupa realment que una Llei que ha tardat tan de temps en publicar-se, no tardi atre tant en posar-se en vigor. Què s'ha fet de positiu respecte al desenvolupament de l'articulat quan falten manys de dos mesos per començar un nou curs escolar?.

En fi, aquestes i moltes altres són les reflexions que ens podriem fer en torn a aquesta Llei. Es tasca de tots dur-la endavant, del MEC controlar la seva correcta aplicació, del Govern de la Comunitat Autònoma el posar els mitjans econòmics suficients, però sobre tot, la voluntat política per a complir i fer complir aquesta Llei, i això, la voluntat política del Govern, és el que més ens preocupa.

Col·legi de Llicenciats.